

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litwa) w dniu 14 marca 2016 r. – UAB „Vakarų Baltijos laivų statykla”/ Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Sprawa C-151/16)

(2016/C 191/16)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Strony w postępowaniu głównym

Wnosząca odwołanie: „Vakarų Baltijos laivų statykla”

Druga strona postępowania: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 14 ust. 1 lit. c) dyrektywy Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r.⁽¹⁾ w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej, zmienionej ostatnio dyrektywą Rady 2004/75/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r.⁽²⁾, należy interpretować w ten sposób, że w okolicznościach takich jak okoliczności niniejszej sprawy nie można nałożyć podatku akcyzowego w przypadku dostawy produktów energetycznych, jeśli produkty te zostają dostarczone jako paliwo do statku do wykorzystania w żegludze po wodach terytorialnych [Unii Europejskiej], a celem jest niepodlegające bezpośredniemu wynagrodzeniu przemieszczenie się tego statku przy użyciu własnego napędu z miejsca, w którym został on zbudowany, do portu w innym państwie członkowskim w celu zabrania stamtąd pierwszego ładunku handlowego?
- 2) Czy art. 14 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2003/96 stoi na przeszkodzie przepisom krajowym państw członkowskich, takim jak przepisy mające zastosowanie w niniejszej sprawie, które wykluczają skorzystanie ze zwolnienia podatkowego przewidzianego w tym przepisie, w przypadku gdy dostawa produktów energetycznych została zrealizowana niezgodnie z warunkami ustanowionymi przez państwo członkowskie, nawet jeśli dostawa ta spełnia podstawowe warunki zastosowania zwolnienia określone w tym przepisie dyrektywy 2003/96?

⁽¹⁾ Dz.U. 2003 L 283, s. 51.

⁽²⁾ Dz.U. 2004 L 157, s. 100.

Skarga wniesiona w dniu 14 marca 2016 r. – Komisja Europejska/Wielkie Księstwo Luksemburga

(Sprawa C-152/16)

(2016/C 191/17)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciel: J. Hottiaux, pełnomocnik)

Strona pozwana: Wielkie Księstwo Luksemburga

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie tworząc krajowego rejestru elektronicznego przedsiębiorców transportu drogowego i nie doprowadzając do wzajemnego połączenia go z krajowymi rejestrami elektronicznymi innych państw członkowskich, Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na podstawie art. 16 ust. 1 i 5 rozporządzenia (WE) nr 1071/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 października 2009 r. ustanawiającego wspólne zasady dotyczące warunków wykonywania zawodu przewoźnika drogowego i uchylające dyrektywę Rady 96/26/WE⁽¹⁾;
- obciążenie Wielkiego Księstwa Luksemburga kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgodnie z art. 16 ust. 1 rozporządzenia nr 1071/2009 każde państwo członkowskie prowadzi krajowy rejestr elektroniczny przedsiębiorców transportu drogowego, którzy od wyznaczonego przez to państwo właściwego organu uzyskali zezwolenie na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego.

Z odpowiedzi państwa luksemburskiego na wezwanie do usunięcia uchybień wynika, że taki rejestr krajowy nie został stworzony.

W konsekwencji, państwo luksemburskie uchybiło art. 16 ust. 1 rozporządzenia nr 1071/2009.

Zgodnie z art. 16 ust. 5 rozporządzenia nr 1071/2009 państwa członkowskie podejmują wszelkie niezbędne działania w celu zapewnienia, aby krajowe rejestry elektroniczne zostały połączone ze sobą i były dostępne w całej Unii.

Ponieważ rejestr krajowy nie istnieje, nie ma wątpliwości, iż administracja luksemburska a nie podjęła wszelkich niezbędnych działań w celu połączenia rejestru krajowego, który nie istnieje, z innymi rejestrami krajowymi.

Tym samym państwo luksemburskie nie zastosowało się do art. 16 ust. 5 rozporządzenia nr 1071/2009.

⁽¹⁾ Dz.U. 300, s. 51.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākā tiesa (Łotwa)
w dniu 15 marca 2016 r. – „Latvijas dzelzceļš” VAS/Valsts ieņēmumu dienests**

(Sprawa C-154/16)

(2016/C 191/18)

Język postępowania: łotewski

Sąd odsyłający

Augstākā tiesa

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: VAS „Latvijas dzelzceļš”

Strona pozwana: Valsts ieņēmumu dienests

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 203 ust. 1 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że ma on zastosowanie w każdym przypadku nieprzedstawienia objętego procedurą tranzytu zewnętrznego towaru w urzędzie celnym przeznaczenia w nienaruszonym stanie, nawet wówczas, gdy zostanie odpowiednio wykazane to, że towar ten uległ zniszczeniu, a jego utrata jest nieodwracalna?